

Βρυξέλλες, 12 Ιουνίου 2017
(OR. en)

9401/17

LIMITE

ENER 242
ENV 522
TRANS 189
ECOFIN 428
RECH 198
CODEC 847

**Διοργανικός φάκελος:
2016/0376 (COD)**

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου
Αποδέκτης:	Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN1149 RECH 340 IA 124 CODEC 1789 ADD 1 - 13
Θέμα:	Πρόταση ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ που τροποποιεί την οδηγία 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση - Γενική προσέγγιση

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η Επιτροπή υπέβαλε την ανωτέρω πρόταση στις 30 Νοεμβρίου 2016, ως μέρος της δέσμης μέτρων για την καθαρή ενέργεια. Στόχος της πρότασης είναι να διασφαλίσει τη συνέχιση της πολιτικής της ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση εν όψει του πλαισίου πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια για το 2030. Ειδικότερα, με βάση τη ρήτρα αναθεώρησης του ενδεικτικού στόχου ενεργειακής απόδοσης της ΕΕ 27 % στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 23ης-24ης Οκτωβρίου 2014 σχετικά με το πλαίσιο πολιτικής της ΕΕ για το κλίμα και την ενέργεια, η Επιτροπή προτείνει έναν δεσμευτικό στόχο ενεργειακής απόδοσης της τάξης του 30 %.

2. Σχετικά με άλλες πτυχές, η αναθεώρηση της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση αποσκοπεί να διασφαλίσει τη συνέχιση των ισχυόντων μέτρων πολιτικής έως το 2030 και να βελτιώσει τις υφιστάμενες διατάξεις με βάση την πείρα από την εφαρμογή τους. Προτείνεται να επεκταθεί η ετήσια υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας κατά 1,5 % έως το 2030, και να θεωρούνται ως επιλέξιμη εξοικονόμηση μόνο νέα μέτρα πολιτικής και νέες δράσεις για την περίοδο μετά το 2020. Προκειμένου να είναι δυνατή η εφαρμογή εξατομικευμένων πολιτικών που να λαμβάνουν υπόψη τις εθνικές ιδιαιτερότητες, τα εναλλακτικά μέτρα τίθενται σε ισότιμη βάση με τα καθεστώτα επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης και εισάγεται και στις δύο περιπτώσεις η υποχρέωση με βάση την οποία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ενεργειακή ένδεια. Επιπλέον, η πρόταση βελτιώνει τις υποχρεώσεις μέτρησης και τιμολόγησης προς όφελος των τελικών χρηστών της θέρμανσης και της ψύξης, ώστε να λαμβάνουν ακριβείς πληροφορίες σχετικά με την ατομική τους κατανάλωση ενέργειας.
3. Η εξέταση της πρότασης άρχισε τον Ιανουάριο του 2017 κατά τη διάρκεια της μαλτέζικης Προεδρίας. Η Επιτροπή υπέβαλε την πρόταση και τη σχετική εκτίμηση επιπτώσεων και ακολούθησε ανταλλαγή απόψεων. Σε σχέση με την εκτίμηση επιπτώσεων, οι αντιπροσωπίες ζήτησαν να πληροφορηθούν λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή ανέλυσε τις επιπτώσεις της αύξησης των στόχων ενεργειακής απόδοσης στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών, και άσκησαν κριτική για ορισμένες πτυχές του υποκείμενου μακροοικονομικού μοντέλου, βάσει του οποίου αξιολογήθηκαν η φύση και το επίπεδο των στόχων. Αρκετές αντιπροσωπίες εξέφρασαν την άποψη ότι το άρθρο 8 της οδηγίας θα έπρεπε επίσης να είχε συμπεριληφθεί στην εκτίμηση επιπτώσεων και ζήτησαν την αναθεώρησή της. Ορισμένες αντιπροσωπίες υπογράμμισαν την ισχυρή σύνδεση με τη διαδικασία διακυβέρνησης και τόνισαν την ανάγκη να διατηρηθεί μια συνολική εικόνα της δέσμης μέτρων για την καθαρή ενέργεια κατά τη συζήτηση μεμονωμένων προτάσεων.

II. ΚΥΡΙΟΤΕΡΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΩΝ

Συνολικός στόχος ενεργειακής απόδοσης της ΕΕ

4. Σε γενικές γραμμές, οι αντιπροσωπίες υποστήριξαν την πρόταση της Επιτροπής και την ανάγκη να καθοριστεί ένα σαφές πλαίσιο πολιτικής για την ενεργειακή απόδοση για την περίοδο 2020-2030. Ένα από τα κύρια ζητήματα αφορά το επίπεδο και τη φύση του συνολικού στόχου ενεργειακής απόδοσης της ΕΕ, στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη έχουν αποκλίνουσες θέσεις. Αρκετές αντιπροσωπίες υποστήριξαν την επιλογή ενός ενδεικτικού και όχι δεσμευτικού στόχου, η οποία συνάδει και με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, το οποίο ορίζει έναν ενδεικτικό στόχο ενεργειακής απόδοσης της τάξης του 27 %. Ταυτόχρονα, ορισμένες άλλες αντιπροσωπίες τάχθηκαν υπέρ ενός δεσμευτικού στόχου 30 %, όπως προτείνει η Επιτροπή. Τα κράτη μέλη συμφώνησαν γενικά ότι η απόφαση σχετικά με το συνολικό στόχο της ΕΕ απαιτεί πολιτική αντιμετώπιση σε υψηλό επίπεδο και πρέπει να υποβληθεί στους υπουργούς.

Υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας

5. Κατά τη διάρκεια της λεπτομερούς εξέτασης των άρθρων, η πλειοψηφία των αντιπροσωπιών εξέφρασε, επίσης, ανησυχίες όσον αφορά την επίτευξη της υποχρέωσης εξοικονόμησης ενέργειας κατά 1,5 % του άρθρου 7 της οδηγίας, και έκρινε ότι οι υφιστάμενες δυνατότητες ευελιξίας στην καταμέτρηση είναι ανεπαρκείς για τον καθορισμό των πλέον κατάλληλων πολιτικών εφαρμογής που θα λαμβάνουν υπόψη τις εθνικές ιδιαιτερότητες. Για να αντιμετωπιστούν αυτές οι ανησυχίες και να δοθεί η επιθυμητή ευελιξία χωρίς να μειωθεί το επίπεδο φιλοδοξίας, η Προεδρία εισήγαγε ορισμένες συμβιβαστικές προτάσεις επί του κειμένου.
6. Παρά τις εν λόγω συμβιβαστικές προτάσεις, κατά τις τελευταίες συζητήσεις στη συνεδρίαση της Ομάδας «Ενέργεια» στις 30 Μαΐου, αρκετές αντιπροσωπίες εξακολούθησαν να έχουν επιφυλάξεις σχετικά με το υψηλό επίπεδο φιλοδοξίας για την επιβολή της υποχρέωσης εξοικονόμησης ενέργειας, και εξέφρασαν την ανάγκη για ακόμη μεγαλύτερη ευελιξία στην επίτευξη των στόχων εξοικονόμησης. Συγκεκριμένα, τέθηκαν τα ζητήματα της δυνατότητας υπολογισμού των μακροπρόθεσμων μέτρων και των έγκαιρων δράσεων για την υποχρέωση εξοικονόμησης για το 2030, της δυνατότητας υπολογισμού των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας μικρής κλίμακας και της απλούστευσης των μεθοδολογιών τους. Ορισμένες άλλες αντιπροσωπίες εκφράζουν αντίθετη άποψη και θεωρούν την ενδεχόμενη περισσότερη ευελιξία ως σημαντική και απαράδεκτη μείωση του επιπέδου φιλοδοξίας της πρότασης.

7. Το συνημμένο συμβιβαστικό κείμενο της Προεδρίας προβαίνει σε μια περαιτέρω προσπάθεια να επιτευχθεί ισορροπία μεταξύ φιλοδοξίας και ευελιξίας. Επαναφέρει την υποχρέωση εξοικονόμησης του 1,5 % και καθιερώνει μια ενδιάμεση επανεξέταση το 2024 για να αξιολογηθεί κατά πόσο το 1,5 % θα πρέπει να μειωθεί κατά το δεύτερο ήμισυ της δεκαετίας, από το 2026 έως το 2030. Σε αυτό προστίθεται η περαιτέρω ευελιξία στην καταμέτρηση των επιτόπιων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας για την εξοικονόμηση [παράρτημα V, σημείο 2, στοιχείο δδ)] και η επαναφορά της δυνατότητας υπολογισμού της εξοικονόμησης ενέργειας σε ένα δεδομένο έτος επί τη βάση ενός από τα τέσσερα προηγούμενα ή τρία επόμενα έτη [άρθρο 7 (4β)]. Στόχος της EMA είναι να εξετάσει το κείμενο της Προεδρίας και να καταλήξει σε μία συμβιβαστική λύση για το άρθρο 7, η οποία θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή από την πλειοψηφία των αντιπροσωπιών. Οι λεπτομερείς συζητήσεις σε υπουργικό επίπεδο για το εν λόγω τεχνικό ζήτημα θα πρέπει να περιοριστούν στο ελάχιστο.

III. ΛΟΙΠΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

8. Αρκετές αντιπροσωπίες σχολίασαν την έλλειψη σαφήνειας όσον αφορά τις διατάξεις μέτρησης και τιμολόγησης και έκριναν δυσανάλογη τη σχετική διοικητική και οικονομική επιβάρυνση. Ορισμένες αντιπροσωπίες εξέφρασαν, επίσης, τον προβληματισμό τους για τις πιθανές αρνητικές επιπτώσεις των υποχρεώσεων αυτών στην αγορά των μισθώσεων στα κράτη μέλη. Οι διατάξεις και η αντίστοιχη αιτιολογική σκέψη απλοποιήθηκαν και αποσαφηνίστηκαν, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ανησυχίες αυτές.
9. Σε συνέχεια της κριτικής που διατύπωσαν αρκετά κράτη μέλη, τροποποιήθηκε, επίσης, η υποχρέωση να λαμβάνεται υπόψη η ενεργειακή ένδεια κατά το σχεδιασμό καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης. Αναδιατυπώθηκε με γενικότερο τρόπο και ευθυγραμμίστηκε με το παρόμοιο συμβιβαστικό κείμενο της πρότασης οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων [άρθρο 7 (6α)].¹

Σχετικά με τα ανωτέρω δύο θέματα, οι συμβιβαστικές προτάσεις θα πρέπει να αντιμετωπίζουν τις ανησυχίες των αντιπροσωπιών.

¹ Έγγραφο 9988/17.

10. Η γενική προσέγγιση για την πρόταση αυτή θα καθορίσει την προσωρινή θέση του Συμβουλίου, και αποτελεί τη βάση για την προετοιμασία των διαπραγματεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, δεδομένης της συνάφειας με τη νομοθετική πρόταση σχετικά με τη διακυβέρνηση, οι διατάξεις που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο της γενικής προσέγγισης επί της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση θα πρέπει να αντανakλώνται στην πρόταση σχετικά με τη διακυβέρνηση. Ταυτόχρονα, ορισμένες διατάξεις της γενικής προσέγγισης επί της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση μπορεί να επανεξεταστούν σε μεταγενέστερο στάδιο με βάση τα αποτελέσματα των συζητήσεων για την πρόταση σχετικά με τη διακυβέρνηση.

Οι τροποποιήσεις σε σχέση με το προηγούμενο έγγραφο (έγγρ. 6388/3/17 REV 3) επισημαίνονται **με έντονα υπογραμμισμένα στοιχεία**. Ορισμένες αιτιολογικές σκέψεις τροποποιήθηκαν ώστε να λαμβάνουν υπόψη τις αλλαγές στο διατακτικό.

Εντούτοις, η Επιτροπή επιφυλάσσεται να λάβει θέση σχετικά με το σύνολο του προτεινόμενου συμβιβαστικού κειμένου σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας.

Όλες οι αντιπροσωπίες έχουν εκφράσει επιφύλαξη εξέτασης επί του κειμένου.

11. Η Επιτροπή ITRE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διόρισε τον κ. Adam Gierak (S&D) ως εισηγητή και αναμένεται να εκδώσει τη γνωμοδότησή της τον Νοέμβριο του 2017. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εξέδωσε τη γνωμοδότησή της στις 26 Απριλίου 2017, ενώ η Επιτροπή των Περιφερειών αναμένεται να εκδώσει τη γνωμοδότησή της στις 13 Ιουλίου 2017.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

12. Καλείται η ΕΜΑ να εξετάσει τη συμβιβαστική πρόταση, να επιλύσει τα εκκρεμή ζητήματα και να διαβιβάσει τη συμβιβαστική πρόταση της Προεδρίας στο Συμβούλιο ΤΤΕ (Ενέργεια), ώστε το Συμβούλιο να καταλήξει σε γενική προσέγγιση κατά τη σύνοδό του στις 26 Ιουνίου.

Πρόταση

**ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ που
τροποποιεί την οδηγία 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 194 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

¹ EE C [...] της [...], σ. [...].

² EE C [...] της [...], σ. [...].

- (1) Η συγκράτηση της ενεργειακής ζήτησης συνιστά μια εκ των πέντε διαστάσεων της στρατηγικής για την Ενεργειακή Ένωση που εγκρίθηκε στις 25 Φεβρουαρίου 2015. Με τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης θα ωφεληθεί το περιβάλλον, θα μειωθούν οι εκπομπές των αερίων του θερμοκηπίου, θα βελτιωθεί η ενεργειακή ασφάλεια με τη μείωση της εξάρτησης από την εισαγόμενη ενέργεια από χώρες εκτός της Ένωσης, θα περικοπεί το ενεργειακό κόστος για τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, θα αμβλυνθεί η ενεργειακή ένδεια και θα αυξηθούν οι θέσεις εργασίας και η οικονομική δραστηριότητα σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Αυτό συνάδει με τις δεσμεύσεις της Ένωσης στο πλαίσιο της Ενεργειακής Ένωσης και του παγκόσμιου θεματολογίου για το κλίμα που αποφάσισαν με τη συμφωνία του Παρισιού τον Δεκέμβριο του 2015 τα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή.
- (2) Η οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ αποτελεί ένα στοιχείο προόδου προς την επίτευξη της Ενεργειακής Ένωσης, στο πλαίσιο της οποίας η ενεργειακή απόδοση θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως αυτοτελής πηγή ενέργειας. Η αρχή «προτεραιότητα στην ενεργειακή απόδοση» θα πρέπει να συνεκτιμάται κατά τον καθορισμό νέων κανόνων από πλευράς προσφοράς και άλλων τομέων πολιτικής. Η Επιτροπή πρέπει να μεριμνήσει ώστε η ενεργειακή απόδοση και η ανταπόκριση στη ζήτηση να μπορούν να ανταγωνίζονται επί ίσοις όροις με τη δυναμικότητα παραγωγής. Η ενεργειακή απόδοση πρέπει να εξετάζεται όποτε λαμβάνονται αποφάσεις σχετικές με τον προγραμματισμό ή τη χρηματοδότηση ενεργειακού συστήματος. Πρέπει να επιτυγχάνονται βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης όποτε αυτό είναι οικονομικά αποδοτικότερο από ισοδύναμες λύσεις στο σκέλος της προσφοράς. Αυτό αναμένεται να βοηθήσει στην αξιοποίηση πολλών οφελών της ενεργειακής απόδοσης για την ευρωπαϊκή κοινωνία, και ιδίως για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις.
- (3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Οκτωβρίου 2014 καθόρισε στόχο ενεργειακής απόδοσης 27 % έως το 2030, ο οποίος θα επανεξετασθεί «με γνώμονα ενωσιακό ποσοστό 30 %». Τον Δεκέμβριο του 2015, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να αξιολογήσει τη βιωσιμότητα του στόχου 40% της ενεργειακής απόδοσης για το ίδιο χρονικό διάστημα. Επομένως, κρίνεται σκόπιμο να επανεξετασθεί και να τροποποιηθεί αναλόγως η οδηγία ώστε να προσαρμοστεί στην προοπτική του 2030.

¹ Οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 1).

- (4) Δεν υφίστανται δεσμευτικοί στόχοι σε εθνικό επίπεδο με προοπτική το 2030. Για να επιτύχει η Ένωση τους στόχους ενεργειακής απόδοσης για το 2020 και το 2030 σε επίπεδο ΕΕ, εκφρασμένους σε πρωτογενή και τελική κατανάλωση ενέργειας, είναι αναγκαίο να καθορισθούν με σαφήνεια υπό μορφή δεσμευτικού στόχου 30 %. Η ανωτέρω διευκρίνιση σε επίπεδο Ένωσης δεν πρέπει να περιορίσει τα κράτη μέλη, διότι διατηρούν την ελευθερία τους να καθορίζουν τις εθνικές συνεισφορές με βάση την πρωτογενή ή την τελική κατανάλωση ενέργειας ή την εξοικονόμηση πρωτογενούς ή τελικής ενέργειας ή την ενεργειακή ένταση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν ενδεικτικές εθνικές συνεισφορές ενεργειακής απόδοσης λαμβάνοντας υπόψη ότι η κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης το 2030 δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 1 321 εκατ. ΤΠΠ πρωτογενούς ενέργειας και/ή τα 987 εκατ. ΤΠΠ τελικής ενέργειας. Αυτό σημαίνει ότι η κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας πρέπει να μειωθεί στην Ένωση κατά 23% και η κατανάλωση τελικής ενέργειας κατά 17% σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2005. Η τακτική αξιολόγηση της προόδου που σημειώνεται προς την επίτευξη του στόχου της Ένωσης για το 2030 είναι αναγκαία και προς τούτο προβλέπεται στη νομοθετική πρόταση για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης.
- (5) Η υποχρέωση των κρατών μελών να χαράζουν μακροπρόθεσμες στρατηγικές για την κινητοποίηση επενδύσεων για την ανακαίνιση του εθνικού κτιριακού αποθέματος και να τις κοινοποιήσουν στην Επιτροπή πρέπει να διαγραφεί από την οδηγία 2012/27/ΕΕ και να προστεθεί στην οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹, στην οποία αρμόζει με τα μακροπρόθεσμα σχέδια για κτίρια με σχεδόν μηδενική κατανάλωση ενέργειας και την απαλλαγή των κτιρίων από ανθρακούχες εκπομπές.
- (6) Ενόψει του πλαισίου για το κλίμα και την ενέργεια για το 2030, η υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας θα πρέπει να παραταθεί πέραν του 2020. Η παράταση της περιόδου δέσμευσης πέραν του 2020 θα δημιουργούσε μεγαλύτερη σταθερότητα για τους επενδυτές και, συνεπώς, θα ενθαρρύνει τις μακροπρόθεσμες επενδύσεις και τα μακροπρόθεσμα μέτρα ενεργειακής απόδοσης, όπως η ανακαίνιση κτιρίων.

¹ Οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων (ΕΕ L 153 της 18.6.2010, σ. 13).

- (7) Τα κράτη μέλη απαιτείται να τηρήσουν υποχρέωση σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση για όλη την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης, ισοδύναμη με «νέα» εξοικονόμηση 1,5% στις ετήσιες πωλήσεις ενέργειας. Η απαίτηση αυτή θα μπορούσε να τηρηθεί με νέα μέτρα πολιτικής που θα ληφθούν κατά τη διάρκεια της νέας περιόδου υποχρέωσης από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030 ή με μεμονωμένες νέες δράσεις συνεπεία της λήψης μέτρων πολιτικής κατά τη διάρκεια ή πριν από την προηγούμενη περίοδο, για τα οποία όμως οι μεμονωμένες δράσεις που επιφέρουν εξοικονόμηση ενέργειας αναλαμβάνονται στην πραγματικότητα κατά τη διάρκεια της νέας περιόδου.
- (8) Τα μακροπρόθεσμα μέτρα ενεργειακής απόδοσης θα εξακολουθήσουν να παρέχουν εξοικονόμηση ενέργειας μετά το 2020, για να συμβάλουν όμως στον επόμενο στόχο ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης για το 2030, τα μέτρα αυτά πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα νέα εξοικονόμηση μετά το 2020. Από την άλλη πλευρά, η εξοικονόμηση ενέργειας που θα επιτευχθεί μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020 δεν επιτρέπεται να υπολογιστεί στην απαιτούμενη σωρευτική εξοικονόμηση για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.
- (9) Η νέα εξοικονόμηση πρέπει να είναι επιπρόσθετη της συνήθους, ώστε η εξοικονόμηση που θα επιτυγχανόταν ούτως ή άλλως να μην μπορεί να δηλωθεί. Προκειμένου να υπολογίζονται οι επιπτώσεις των εισαγόμενων μέτρων, επιτρέπεται να υπολογίζεται μόνον η καθαρή εξοικονόμηση, μετρούμενη ως η μεταβολή της κατανάλωσης ενέργειας που συνδέεται απευθείας με τα συγκεκριμένα μέτρα ενεργειακής απόδοσης. Για να υπολογίζουν την καθαρή εξοικονόμηση, τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίσουν ένα βασικό σενάριο όσον αφορά την εξέλιξη της κατάστασης σε περίπτωση μη άσκησης της εν λόγω πολιτικής. Η πολιτική παρέμβαση θα πρέπει να αξιολογείται με βάση το καθορισμένο βασικό σενάριο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι ενδέχεται να αναληφθούν άλλες πολιτικές παρεμβάσεις κατά το ίδιο χρονικό πλαίσιο, οι οποίες μπορούν επίσης να έχουν επίπτωση στην εξοικονόμηση ενέργειας, ώστε να μην είναι δυνατόν να αποδοθούν μόνο στο συγκεκριμένο μέτρο πολιτικής όλες οι παρατηρούμενες αλλαγές από την άσκηση της αξιολογούμενης πολιτικής παρέμβασης. Οι δράσεις του υπόχρεου, του συμμετέχοντος ή του εξουσιοδοτημένου μέρους αναμένεται ότι θα συμβάλουν στην επίτευξη της δηλούμενης εξοικονόμησης, ώστε να διασφαλίζεται η εκπλήρωση της υποχρέωσης της σημαντικότητας.

- (10) Η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας δεν επιτρέπεται να δηλώνεται, εκτός εάν το συγκεκριμένο μέτρο υπερβαίνει τα ελάχιστα απαιτούμενα της ενωσιακής νομοθεσίας, είτε με καθορισμό πιο φιλόδοξων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης σε εθνικό επίπεδο είτε με αύξηση της εφαρμογής του μέτρου. Επειδή αναγνωρίζεται ότι η ανακαίνιση των κτηρίων αποτελεί ουσιαστικό και μακροπρόθεσμο στοιχείο για την αύξηση της εξοικονόμησης ενέργειας, χρειάζεται να διευκρινιστεί ότι όλη η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από μέτρα προώθησης της ανακαίνισης υφιστάμενων κτηρίων μπορεί να δηλώνεται εφόσον είναι επιπρόσθετη των εξελίξεων που θα επέρχονταν χωρίς το μέτρο πολιτικής και εάν το κράτος μέλος αποδεικνύει ότι τα υπόχρεα, συμμετέχοντα ή εξουσιοδοτημένα μέρη έχουν όντως συμβάλει στην επίτευξη της εξοικονόμησης που δηλώνεται από το εν λόγω μέτρο. [...] Ο όρος ανακαίνιση θα πρέπει να νοείται ότι καλύπτει την ανακαίνιση κτιρίων, του κελύφους κτιρίων και δομικών στοιχείων, μεταξύ αυτών και τεχνικών συστημάτων κτιρίων. Εγκατάσταση ατομικού εξοπλισμού από μόνη της δεν θεωρείται «σύστημα».
- (11) Σύμφωνα με τη στρατηγική της Ενεργειακής Ένωσης και τις αρχές βελτίωσης της νομοθεσίας, θα πρέπει να δίνεται μεγαλύτερη σημασία στους κανόνες παρακολούθησης και επαλήθευσης, καθώς και στην απαίτηση ελέγχου ενός στατιστικά αντιπροσωπευτικού δείγματος μέτρων. Αναφορές σε «ένα στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα» πρέπει να νοούνται ως η απαίτηση καθορισμού ενός υποσυνόλου στατιστικού πληθυσμού (μέτρων εξοικονόμησης ενέργειας) με τρόπο που να αντικατοπτρίζει με ακρίβεια το σύνολο του εν λόγω πληθυσμού (όλα τα μέτρα εξοικονόμησης ενέργειας) και, συνεπώς, να επιτρέπει την εξαγωγή εύλογων συμπερασμάτων όσον αφορά την εμπιστοσύνη στο σύνολο των μέτρων.

- (12) Οι βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων θα πρέπει να ωφελούν ιδίως τους καταναλωτές που πλήττονται από ενεργειακή ένδεια. Τα κράτη μέλη μπορούν ήδη να απαιτούν από τα υπόχρεα μέρη να συμπεριλαμβάνουν κοινωνικούς στόχους στα μέτρα εξοικονόμησης ενέργειας, για την ενεργειακή ένδεια, και αυτή η δυνατότητα θα πρέπει να επεκταθεί πλέον και στα εναλλακτικά μέτρα και να μετατραπεί σε υποχρέωση, και ταυτόχρονα να αφηθεί πλήρης ευελιξία στα κράτη μέλη όσον αφορά το μέγεθος, το πεδίο εφαρμογής και το περιεχόμενο τέτοιων μέτρων. Σύμφωνα με το άρθρο 9 της Συνθήκης, οι πολιτικές ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης θα πρέπει να ευνοούν την ένταξη και συνεπώς να διασφαλίζουν την προσβασιμότητα μέτρων ενεργειακής απόδοσης στους καταναλωτές με ενεργειακή ένδεια.
- (13) Ενέργεια που παράγεται επί ή εντός κτιρίων με τεχνολογίες ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές μειώνει την ενέργεια από ορυκτές πηγές. Η μείωση της κατανάλωσης ενέργειας και η χρήση ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στον κτιριακό τομέα συνιστούν σημαντικά μέτρα μείωσης της ενεργειακής εξάρτησης της Ένωσης και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, ιδίως ενόψει των φιλόδοξων στόχων για το κλίμα και την ενέργεια για το 2030, καθώς και της συνολικής δέσμευσης που διατυπώθηκε κατά τη διάρκεια της διάσκεψης των μερών της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (COP21) που πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι τον Δεκέμβριο του 2015. Συνεπώς, για τους σκοπούς της υποχρέωσης εξοικονόμησης ενέργειας του άρθρου 7 τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν υπόψη εξοικονομήσεις ενέργειας από_ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές που παράγεται επί ή εντός κτιρίων για ίδια χρήση, προκειμένου να συμμορφωθούν προς τις υποχρεώσεις τους προς εξοικονόμηση ενέργειας.

- (14) Μεταξύ των μέτρων που καθορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής για τη Νέα Συμφωνία για τους Καταναλωτές Ενέργειας, στο πλαίσιο της Ενεργειακής Ένωσης και της στρατηγικής για τη θέρμανση και την ψύξη, είναι αναγκαίο να ενισχυθούν τα ελάχιστα δικαιώματα των καταναλωτών για σαφή και έγκαιρη πληροφόρηση σχετικά με την ενέργεια που καταναλώνουν. Τα άρθρα 9 έως 11 και το παράρτημα VII της οδηγίας 2012/27/ΕΕ πρέπει επομένως να τροποποιηθούν ώστε να προβλεφθεί συχνή και αυξημένη ανάδραση για την κατανάλωση ενέργειας, όταν αυτό είναι τεχνικά εφικτό και οικονομικά αποδοτικό με βάση τις υπάρχουσες συσκευές μέτρησης. Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το αν οι τοπικοί μετρητές είναι οικονομικά αποδοτικοί ή όχι εξαρτάται από το αν το σχετικό κόστος είναι αναλογικό σε σχέση με την πιθανή εξοικονόμηση ενέργειας **και ότι η εκτίμηση για αυτό μπορεί να λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις άλλων συγκεκριμένων και προγραμματισμένων μέτρων σε ένα κτίριο, όπως η επικείμενη ανακαίνιση.** Πρέπει επίσης να διευκρινιστεί ότι τα δικαιώματα που σχετίζονται με την τιμολόγηση και τα στοιχεία τιμολόγησης ή κατανάλωσης ισχύουν για τους καταναλωτές θέρμανσης, ψύξης ή ζεστού νερού από κεντρική πηγή, ακόμα και όταν δεν υφίσταται άμεση και ατομική συμβατική σχέση με προμηθευτή ενέργειας. Ο ορισμός του όρου «τελικός καταναλωτής» μπορεί να νοείται υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει μόνο φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αγοράζουν ενέργεια με βάση άμεση, ατομική σύμβαση με προμηθευτή ενέργειας. Ως εκ τούτου, για τους σκοπούς των παρουσών διατάξεων, εισάγεται ο όρος «τελικός χρήστης» για να καλύπτεται ευρύτερη ομάδα καταναλωτών. Ο όρος «τελικός χρήστης» θα πρέπει, εκτός από τελικούς πελάτες που αγοράζουν θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό για ίδια χρήση, να καλύπτει επίσης τους ενοίκους μεμονωμένων μονάδων πολυκατοικιών ή κτιρίων πολλαπλών χρήσεων όπου οι εν λόγω μονάδες τροφοδοτούνται από κεντρική πηγή και όπου οι ένοικοι δεν έχουν άμεση ή ατομική σύμβαση με τον προμηθευτή ηλεκτρικής ενέργειας. Ο όρος «τοπική μέτρηση» πρέπει να παραπέμπει στη μέτρηση κατανάλωσης από μεμονωμένες μονάδες των εν λόγω κτιρίων. Έως την 1η Ιανουαρίου 2020, οι νεοεγκατεστημένοι μετρητές και κατανεμητές κόστους θερμότητας θα πρέπει να είναι αναγνώσιμοι εξ αποστάσεως, ώστε να διασφαλίζουν οικονομικά αποδοτική και συχνή παροχή πληροφοριών κατανάλωσης. Το νέο άρθρο 9α πρόκειται να εφαρμόζεται μόνο για τη θέρμανση, την ψύξη και το ζεστό νερό από κεντρική πηγή. Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να αποφασίσουν εάν οι τεχνολογίες μέτρησης με συσκευές τις οποίες φέρουν οχήματα ή πεζοί (walk-by/drive-by) θα θεωρούνται αναγνώσιμες εξ αποστάσεως ή όχι. Οι συσκευές με δυνατότητα εξ αποστάσεως ανάγνωσης δεν απαιτούν την πρόσβαση σε ατομικά διαμερίσματα ή μονάδες για να αναγνωστούν.

(14α) Για να διασφαλιστεί η διαφάνεια του καταμερισμού της ατομικής κατανάλωσης θερμικής ενέργειας και, με αυτόν τον τρόπο, να διευκολυνθεί η εφαρμογή της τοπικής μέτρησης, τα κράτη μέλη πρέπει να δημοσιοποιούν τυχόν ισχύοντες εθνικούς κανόνες για την κατανομή του κόστους της κατανάλωσης θερμότητας ή ζεστού νερού σε πολυκατοικίες και κτίρια πολλαπλών χρήσεων. Πέραν της διαφάνειας, τα κράτη μέλη μπορεί να εξετάσουν τη λήψη μέτρων για την ενίσχυση του ανταγωνισμού στην παροχή υπηρεσιών τοπικής μέτρησης και να διασφαλίσουν, με τον τρόπο αυτό, ότι τυχόν δαπάνες, με τις οποίες επιβαρύνονται οι τελικοί χρήστες, είναι εύλογες.

(15) Ορισμένες διατάξεις του άρθρου 15 της οδηγίας 2012/27/ΕΕ σχετικά με τη μετατροπή, τη μεταφορά και τη διανομή ενέργειας πρέπει να καταργηθούν. Η επανεξέταση του κεκτημένου στον τομέα της ενέργειας ενδέχεται να οδηγήσει σε άλλη διάρθρωση των υποχρεώσεων των κρατών μελών με βάση διαφορετικές πράξεις για την ενέργεια. Η αναδιάρθρωση αυτή δεν πρέπει να επηρεάσει την υποχρέωση των κρατών μελών να συμμορφώνονται με τις ουσιαστικές απαιτήσεις της οδηγίας 2012/27/ΕΕ, οι οποίες ενδέχεται να εισαχθούν εκ νέου, ολικώς ή μερικώς, σε άλλες πράξεις.

(16) Με βάση την τεχνολογική πρόοδο και την αυξανόμενη χρήση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στον τομέα της ηλεκτροπαραγωγής, ο προκαθορισμένος συντελεστής για την εξοικονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας σε kWh θα πρέπει να επανεξεταστεί ώστε να αντικατοπτρίζει τις αλλαγές στον συντελεστή πρωτογενούς ενέργειας (PEF) για την ηλεκτρική ενέργεια. Ο υπολογισμός του συντελεστή πρωτογενούς ενέργειας (PEF) για την ηλεκτρική ενέργεια βασίζεται στις ετήσιες μέσες τιμές. Για την ηλεκτροπαραγωγή από πυρηνικούς σταθμούς και την παραγωγή θερμότητας χρησιμοποιείται η μέθοδος υπολογισμού του φυσικού ενεργειακού περιεχομένου και για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας από ορυκτά καύσιμα και βιομάζα χρησιμοποιείται η μέθοδος της τεχνικής απόδοσης της μετατροπής. Όσον αφορά την άκαυστη ανανεώσιμη ενέργεια, χρησιμοποιείται η μέθοδος του άμεσου ισοδύναμου με βάση την προσέγγιση της συνολικής πρωτογενούς ενέργειας. Για τον υπολογισμό του ποσοστού πρωτογενούς ενέργειας για την ηλεκτρική ενέργεια στη συνδυασμένη παραγωγή θερμικής και ηλεκτρικής ενέργειας (CHP), εφαρμόζεται η μέθοδος που καθορίζεται στο παράρτημα II της οδηγίας 2012/27/ΕΕ. Χρησιμοποιείται η μέση θέση στην αγορά, αντί της οριακής. Οι αποδόσεις μετατροπής θεωρείται ότι ανέρχονται στο 100% για άκαυστη ανανεώσιμη ενέργεια, στο 10% για γεωθερμικές μονάδες και στο 33% για πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής. Η συνολική απόδοση για συμπαραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας υπολογίζεται βάσει των πλέον πρόσφατων στοιχείων της Eurostat. Όσον αφορά τα όρια του συστήματος, ο PEF είναι 1 για όλες τις πηγές ενέργειας. Οι υπολογισμοί βασίζονται στην πιο πρόσφατη έκδοση του σεναρίου αναφοράς PRIMES. Η τιμή του PEF βασίζεται στην προβολή για το 2020. Η ανάλυση καλύπτει τα 28 κράτη μέλη της ΕΕ και τη Νορβηγία. Το σύνολο δεδομένων για τη Νορβηγία βασίζεται σε δεδομένα του ENTSO-E.

- (17) Για να διασφαλιστεί ότι τα παραρτήματα της οδηγίας και οι εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 10 είναι δυνατόν να επικαιροποιηθούν, είναι αναγκαίο να παραταθεί η ανάθεση αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή.
- (18) Για να καταστεί δυνατή η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της οδηγίας 2012/27/ΕΕ, πρέπει να εισαχθεί απαίτηση γενικής επανεξέτασης της οδηγίας και υποβολής έκθεσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έως τις 28 Φεβρουαρίου 2024.
- (19) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής της 28ης Σεπτεμβρίου 2011 σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα¹, τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει να συνοδεύουν, σε δικαιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων που λαμβάνουν για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα όπου επεξηγείται η σχέση μεταξύ των επιμέρους στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.
- (20) Επομένως, η οδηγία 2012/27/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

¹ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

Η οδηγία 2012/27/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

- (1) Στο άρθρο 1, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κοινό πλαίσιο μέτρων για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης εντός της Ένωσης προκειμένου να διασφαλισθεί η επίτευξη των πρωταρχικών στόχων ενεργειακής απόδοσης στην Ένωση 20% για το 2020 και του [δεσμευτικού/ενδεικτικού στόχου 30 %] για το 2030 και να προετοιμασθεί το έδαφος για περαιτέρω βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης μετά τις προαναφερόμενες χρονολογίες. Καθορίζονται κανόνες με σκοπό την άρση των φραγμών στην αγορά ενέργειας και την εξάλειψη των αδυναμιών της αγοράς που παρεμποδίζουν την απόδοση στον εφοδιασμό και τη χρήση ενέργειας, και προβλέπει τον καθορισμό ενδεικτικών εθνικών στόχων ενεργειακής απόδοσης και συνεισφορών για το 2020 και το 2030.»

- (2) Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3
Στόχοι ενεργειακής απόδοσης

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει ενδεικτικό εθνικό στόχο ενεργειακής απόδοσης για το 2020, βασιζόμενο είτε στην πρωτογενή ή στην τελική κατανάλωση ενέργειας, είτε στην εξοικονόμηση πρωτογενούς ή τελικής ενέργειας, είτε στην ενεργειακή ένταση. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τους στόχους αυτούς στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 και το παράρτημα XIV μέρος 1. Στην κοινοποίηση εκφράζουν επίσης τους στόχους αυτούς ως απόλυτο επίπεδο κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας και τελικής κατανάλωσης ενέργειας το 2020 και εξηγούν με ποιον τρόπο και βάσει ποιων στοιχείων έγινε ο υπολογισμός.

Κατά τον καθορισμό των εν λόγω στόχων, τα κράτη μέλη συνεκτιμούν:

- α) ότι η κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης το 2020 δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 1 483 εκατομμύρια ΤΗΠ πρωτογενούς ενέργειας ή τα 1 086 εκατομμύρια ΤΗΠ τελικής ενέργειας·
- β) τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία·

- γ) τα μέτρα που ελήφθησαν για την επίτευξη των εθνικών στόχων εξοικονόμησης ενέργειας και εγκρίθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/32/EK· και
- δ) άλλα μέτρα για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης στα κράτη μέλη και σε επίπεδο Ένωσης.

Κατά τον καθορισμό των στόχων αυτών, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν επίσης υπόψη εθνικές συνθήκες που επηρεάζουν την κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας, όπως:

- α) οικονομικώς αποτελεσματικές δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας·
- β) την εξέλιξη και την πρόβλεψη του ΑΕΠ,
- γ) αλλαγές στις εισαγωγές και τις εξαγωγές ενέργειας·
- δ) την ανάπτυξη όλων των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, την πυρηνική ενέργεια, τη δέσμευση και αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα· και
- ε) την έγκαιρη δράση.

2. Έως τις 30 Ιουνίου 2014, η Επιτροπή εκτιμά την επιτευχθείσα πρόοδο και κατά πόσον η Ένωση έχει πιθανότητες να επιτύχει κατανάλωση ενέργειας που δεν θα υπερβαίνει τα 1 483 εκατ. ΤΠΠ πρωτογενούς ενέργειας και/ή τα 1 086 εκατ. ΤΠΠ τελικής ενέργειας το 2020.

3. Κατά τη διενέργεια της εκτίμησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή:

- α) αθροίζει τους εθνικούς ενδεικτικούς στόχους ενεργειακής απόδοσης που έχουν κοινοποιήσει τα κράτη μέλη·
- β) εκτιμά κατά πόσον το άθροισμα αυτών των στόχων μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστη ένδειξη για το κατά πόσον η Ένωση ως σύνολο βρίσκεται στον σωστό δρόμο λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση της πρώτης ετήσιας έκθεσης σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 και την αξιολόγηση των εθνικών σχεδίων δράσης για την ενεργειακή απόδοση σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2·

- γ) λαμβάνει υπόψη συμπληρωματική ανάλυση προερχόμενη από:
- i) αξιολόγηση της προόδου όσον αφορά την ενεργειακή κατανάλωση σε απόλυτα μεγέθη αλλά και σε σχέση με την οικονομική δραστηριότητα σε επίπεδο Ένωσης, περιλαμβανομένης της προόδου όσον αφορά την αποτελεσματικότητα του εφοδιασμού ενέργειας στα κράτη μέλη τα οποία έχουν βασίσει τους εθνικούς ενδεικτικούς στόχους τους στην τελική κατανάλωση ενέργειας ή στην εξοικονόμηση τελικής ενέργειας, περιλαμβανομένης της προόδου που οφείλεται στη συμμόρφωση των κρατών μελών με το κεφάλαιο ΙΙΙ της παρούσας οδηγίας·
 - ii) τα αποτελέσματα ασκήσεων σε μοντέλα σχετικά με τις μελλοντικές τάσεις της κατανάλωσης ενέργειας σε επίπεδο Ένωσης.
- δ) συγκρίνει τα αποτελέσματα των στοιχείων α) έως γ) με την ποσότητα κατανάλωσης ενέργειας που θα χρειαζόταν προκειμένου να επιτευχθεί κατανάλωση ενέργειας, η οποία δεν θα υπερβαίνει τα 1 483 εκατ. ΤΠΠ πρωτογενούς ενέργειας και/ή τα 1 086 εκατ. ΤΠΠ τελικής ενέργειας το 2020.

3α. Έως τις 31 Οκτωβρίου 2022, η Επιτροπή θα αξιολογήσει κατά πόσον η Ένωση έχει επιτύχει τους πρωταρχικούς της στόχους για το 2020.

4. Κάθε κράτος μέλος ενδεικτικές συνεισφορές ενεργειακής απόδοσης στον στόχο της Ένωσης για το 2030 που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 σύμφωνα με τα άρθρα [4] και [6] του κανονισμού (ΕΕ) XX/20XX [Διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης]. Όταν καθορίζουν αυτές τις συνεισφορές, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη ότι η κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης το 2030 δεν θα υπερβαίνει τα 1 321 εκατομμύρια ΤΠΠ πρωτογενούς ενέργειας και/ή τα 987 εκατομμύρια ΤΠΠ τελικής ενέργειας. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις συνεισφορές αυτές στην Επιτροπή ως μέρος των οικείων ενοποιημένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα [3] και [7] έως [11] του κανονισμού (ΕΕ) XX/20XX [Διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης].»·

(3) Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

Υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη επιτυγχάνουν σωρευτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση, ο οποίος ισοδυναμεί τουλάχιστον με:

- α) νέα εξοικονόμηση κάθε χρόνο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020, ίση με το 1,5 % των κατ' όγκο ετήσιων πωλήσεων ενέργειας στους τελικούς πελάτες, κατά μέσο όρο σε σχέση με την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2013·
- β) νέα εξοικονόμηση κάθε έτος από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030 ίση με το [...] **1,5%** των κατ' όγκο ετήσιων πωλήσεων ενέργειας στους τελικούς πελάτες, κατά μέσο όρο σε σχέση με την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2020.

Για τους σκοπούς του σημείου β), και με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να συνυπολογίζουν ενεργειακές εξοικονομήσεις που απορρέουν από μέτρα πολιτικής, αρκεί τα μέτρα αυτά να οδηγούν σε:

- (i) νέες μεμονωμένες δράσεις που αναλαμβάνονται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2020· ή
- (ii) μεμονωμένες δράσεις αναληφθείσες μετά την 1η Ιανουαρίου 2014 και πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2020, με διάρκεια ζωής 23 ετών και άνω.

Οι κατ' όγκο πωλήσεις ενέργειας που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές μπορούν να εξαιρούνται εν όλω ή εν μέρει από τους εν λόγω υπολογισμούς.

Τα κράτη μέλη αποφασίζουν πώς θα εισαχθεί σταδιακά σε κάθε περίοδο η υπολογισμένη ποσότητα νέας εξοικονόμησης όπως αναφέρεται στα στοιχεία α) και β), εφόσον η απαιτούμενη συνολική σωρευτική εξοικονόμηση έχει επιτευχθεί έως τη λήξη κάθε περιόδου.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, κάθε κράτος μέλος μπορεί:
- α) να πραγματοποιεί τον υπολογισμό που απαιτείται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) χρησιμοποιώντας τιμές 1% το 2014 και το 2015· 1,25 % το 2016 και το 2017· και 1,5 % το 2018, το 2019 και το 2020·
 - β) να εξαιρεί από τον υπολογισμό το σύνολο ή μέρος των πωλήσεων ενέργειας, κατ' όγκο, που χρησιμοποιείται στις βιομηχανικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/EK·
 - γ) να επιτρέπει η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται στους τομείς μετατροπής, μεταφοράς και διανομής ενέργειας, περιλαμβανομένων των αποδοτικών υποδομών τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των απαιτήσεων του άρθρου 14 παράγραφος 4, του άρθρου 14 παράγραφος 5 στοιχείο β) και του άρθρου 15 παράγραφοι 1 έως 6 και παράγραφος 9, να υπολογίζεται για την ποσότητα εξοικονόμησης ενέργειας που απαιτείται βάσει της παραγράφου 1·
 - δ) να υπολογίζει την εξοικονόμηση ενέργειας από μεμονωμένες δράσεις που εφαρμόστηκαν πρόσφατα από την 31η Δεκεμβρίου 2008 και εξακολουθούν να έχουν αντίκτυπο το 2020 και εντεύθεν, η οποία είναι δυνατό να μετρηθεί και να επαληθευθεί, για την εξοικονόμηση ενέργειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1·
3. Το σύνολο των προτιμώμενων επιλογών δυνάμει της παραγράφου 2 δεν μπορεί να υπερβαίνει το 25% της ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν και υπολογίζουν χωριστά τις επιπτώσεις των προτιμώμενων επιλογών για τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β):
- α) για τον υπολογισμό της απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας για την περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τα στοιχεία α), β), γ) και δ) της παραγράφου 2·
 - β) για τον υπολογισμό της απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας για την περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τα στοιχεία β), γ) και δ) της παραγράφου 2, με την προϋπόθεση ότι οι μεμονωμένες δράσεις κατά την έννοια του στοιχείου δ) εξακολουθούν να έχουν επαληθεύσιμες και μετρήσιμες επιπτώσεις μετά την 31η Δεκεμβρίου 2020.

4. Η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2020 δεν επιτρέπεται να συνυπολογιστεί για την απαιτούμενη σωρευτική εξοικονόμηση για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020.

4α. Τα κράτη μέλη που υπερβαίνουν την απαιτούμενη σωρευτική εξοικονόμηση ενέργειας που απαιτείται από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020 μπορούν να συνυπολογίζουν τις πλεονάζουσες αποταμιεύσεις στη σωρευτική εξοικονόμηση ενέργειας που απαιτείται για την περίοδο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030.

4β. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στα υπόχρεα μέρη να προσμετρούν την εξοικονόμηση που επιτεύχθηκε σε ένα συγκεκριμένο έτος ωσάν να είχε επιτευχθεί σε ένα από τα τέσσερα προηγούμενα ή τρία επόμενα έτη, εφόσον δεν υπερβαίνουν τη λήξη των περιόδων υποχρέωσης που καθορίζονται στην παράγραφο 1.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η εξοικονόμηση που απορρέει από μέτρα πολιτικής σύμφωνα με τα άρθρα 7α και 7β και το άρθρο 20 παράγραφος 6 να υπολογίζεται σύμφωνα με το παράρτημα V.

6. Τα κράτη μέλη επιτυγχάνουν την απαιτούμενη εξοικονόμηση δυνάμει της παραγράφου 1 είτε με την καθιέρωση καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 7α, είτε με τη λήψη εναλλακτικών μέτρων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7β. Τα κράτη μέλη δύνανται να συνδυάζουν το καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης με εναλλακτικά μέτρα πολιτικής.

6α. Κατά τον σχεδιασμό των μέτρων πολιτικής που αναφέρονται στο άρθρο 7α και 7β, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη για άμβλυνση της ενεργειακής φτώχειας, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται από τα κράτη μέλη και λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες πρακτικές σε αυτό τον τομέα.¹

7. Τα κράτη μέλη αποδεικνύουν ότι, όταν υπάρχει αλληλεπικάλυψη του αντικτύπου των μέτρων πολιτικής ή των επιμέρους δράσεων, δεν μετράται διπλά η εξοικονόμηση ενέργειας.»

¹ Υπό την επιφύλαξη της έκβασης των συζητήσεων για την οδηγία [XXXX] σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, μπορεί να γίνεται αναφορά του άρθρου 29 της εν λόγω οδηγίας σε αντίστοιχα κείμενα.

8. Έως τις 30 Ιουνίου 2024, η Επιτροπή εκτιμά την επιτευχθείσα πρόοδο προς την επίτευξη των πρωταρχικών στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 και αν, βάσει αυτής της εκτίμησης, η τιμή που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) πρέπει να μειωθεί για την περίοδο από το 2026 έως το 2030. Εφόσον κριθεί σκόπιμο, η Επιτροπή υποβάλλει σχετική νομοθετική πρόταση.

(4) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα 7α και 7β:

«Άρθρο 7α

Καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης

1. Εφόσον τα κράτη μέλη αποφασίσουν να τηρήσουν την υποχρέωση επίτευξης της απαιτούμενης εξοικονόμησης δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 με την καθιέρωση καθεστώτος υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, μεριμνούν ώστε τα υπόχρεα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και δραστηριοποιούνται στην επικράτεια του εκάστοτε κράτους μέλους επιτυγχάνουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 2, την απαίτηση σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση που καθορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1.
2. Τα κράτη μέλη ορίζουν, με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, υπόχρεα μέρη μεταξύ των διανομέων ενέργειας ή/και των εταιρειών λιανικής πώλησης ενέργειας που δραστηριοποιούνται στην επικράτειά του, στα οποία είναι δυνατό να περιλαμβάνονται οι διανομείς καυσίμων κίνησης ή οι εταιρείες λιανικής πώλησης καυσίμων κίνησης που δραστηριοποιούνται στην επικράτειά του. Η απαραίτητη εξοικονόμηση ενέργειας για την εκπλήρωση της υποχρέωσης επιτυγχάνεται από τα υπόχρεα μέρη μεταξύ των τελικών πελατών οι οποίοι ορίζονται από το κράτος μέλος, ανεξάρτητα από τον υπολογισμό βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1, ή, εάν τα κράτη μέλη λάβουν σχετική απόφαση, με πιστοποιημένη εξοικονόμηση που απορρέει από άλλα μέρη όπως αναφέρονται στην παράγραφο 5 στοιχείο β).
3. Τα κράτη μέλη εκφράζουν την εξοικονόμηση ενέργειας που απαιτείται από κάθε υπόχρεο μέρος με όρους κατανάλωσης είτε τελικής είτε πρωτογενούς ενέργειας. Η επιλεγόμενη μέθοδος για να εκφραστεί η απαιτούμενη εξοικονόμηση ενέργειας χρησιμοποιείται επίσης για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης που απαιτείται από τα υπόχρεα μέρη. Εφαρμόζονται οι συντελεστές μετατροπής που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

4. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή συστήματα μέτρησης, ελέγχου και επαλήθευσης με βάση τα οποία εξακριβώνεται τουλάχιστον ένα στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που εφαρμόζουν τα υπόχρεα μέρη. Η εν λόγω μέτρηση, έλεγχος και επαλήθευση πραγματοποιούνται ανεξάρτητα από τα υπόχρεα μέρη.
5. Στο πλαίσιο του καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, τα κράτη μέλη:
- α) [...]
 - β) μπορούν να επιτρέπουν στα υπόχρεα μέρη να προσμετρούν, στο πλαίσιο της υποχρέωσής τους, την πιστοποιημένη εξοικονόμηση ενέργειας που επέτυχαν οι πάροχοι ενεργειακών υπηρεσιών ή άλλα τρίτα μέρη, ακόμη και όταν τα υπόχρεα μέρη προωθούν μέτρα μέσω άλλων εγκεκριμένων από το κράτος φορέων ή μέσω δημόσιων αρχών, ανεξαρτήτως εάν σε αυτές συμμετέχουν επίσημες συμπράξεις ή όχι και σε συνδυασμό ενδεχομένως με άλλες πηγές χρηματοδότησης. Όταν τα κράτη μέλη το επιτρέπουν, μεριμνούν για εφαρμογή διαδικασίας έγκρισης σαφούς, διαφανούς και ανοικτής σε όλους τους παράγοντες της αγοράς, η οποία αποσκοπεί στην ελαχιστοποίηση του κόστους πιστοποίησης[...].
6. Άπαξ ετησίως, τα κράτη μέλη δημοσιεύουν την εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνει κάθε υπόχρεο μέρος ή κάθε υποκατηγορία υπόχρεου μέρους, καθώς και συνολικά στο πλαίσιο του καθεστώτος.

Άρθρο 7β

Εναλλακτικά μέτρα πολιτικής

1. Εφόσον τα κράτη μέλη αποφασίσουν να τηρήσουν την υποχρέωση επίτευξης της απαιτούμενης εξοικονόμησης δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 με τη λήψη εναλλακτικών μέτρων πολιτικής, μεριμνούν ώστε η απαιτούμενη εξοικονόμηση ενέργειας δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 να επιτυγχάνεται στους τελικούς πελάτες.

2. [...]

3. Για όλα τα μέτρα πλην των φορολογικών, τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή συστήματα μέτρησης, ελέγχου και επαλήθευσης, με βάση τα οποία εξακριβώνεται τουλάχιστον ένα στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που εφαρμόζουν τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτημένα μέρη. Η μέτρηση, ο έλεγχος και η επαλήθευση πραγματοποιούνται ανεξάρτητα από τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτημένα μέρη.»

(5) Το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από τον ακόλουθο:

«Μέτρηση φυσικού αερίου»

β) στην παράγραφο 1 το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εφόσον είναι τεχνικώς εφικτό, οικονομικώς εύλογο και ανάλογο προς τη δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας, παρέχονται σε ανταγωνιστική τιμή στους τελικούς καταναλωτές φυσικού αερίου ατομικοί μετρητές που να αντικατοπτρίζουν επακριβώς την πραγματική ενεργειακή κατανάλωση του τελικού καταναλωτή και να παρέχουν πληροφορίες όσον αφορά τον πραγματικό χρόνο χρήσης.»

γ) η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

i) η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«Εφόσον και στον βαθμό που τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν ευφυή συστήματα μέτρησης και διοργανώνουν την ανάπτυξη έξυπνων μετρητών φυσικού αερίου σύμφωνα με την οδηγία 2009/73/ΕΚ.»

ii) τα στοιχεία γ) και δ) διαγράφονται.

δ) η παράγραφος 3 διαγράφεται.

(6) παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα 9α, 9β και 9γ:

«Άρθρο 9α

Μέτρηση για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι παρέχονται σε ανταγωνιστική τιμή στους τελικούς καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου, τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης και ζεστού νερού για οικιακή κατανάλωση, μετρητές που αναγράφουν επακριβώς την πραγματική ενεργειακή κατανάλωση του τελικού πελάτη.

Εφόσον σε ένα κτίριο παρέχεται θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό από κεντρική πηγή που εξυπηρετεί πολλά κτίρια ή από διακριτό δίκτυο θέρμανσης ή ψύξης, εγκαθίσταται μετρητής στον εναλλάκτη θερμότητας ή στο σημείο διανομής.

«Άρθρο 9β

Τοπική μέτρηση και επιμερισμός του κόστους για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Σε πολυκατοικίες και σε κτίρια πολλαπλών χρήσεων όπου η θέρμανση ή η ψύξη παρέχεται από κεντρική πηγή ή δίκτυο τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης, εγκαθίστανται επίσης ατομικοί μετρητές για τη μέτρηση της κατανάλωσης για θέρμανση ή ψύξη ή για ζεστό νερό σε κάθε κτιριακή μονάδα, όπου αυτό είναι τεχνικά εφικτό και οικονομικά αποδοτικό καθότι ανάλογο προς τη δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας.

Εφόσον η χρήση ατομικών μετρητών δεν είναι τεχνικά εφικτή ή οικονομικώς αποδοτική για τη μέτρηση της θέρμανσης σε κάθε κτιριακή μονάδα, χρησιμοποιούνται ατομικοί καταναλωτές κόστους της θέρμανσης για τη μέτρηση της κατανάλωσης θέρμανσης σε κάθε θερμαντικό σώμα, εκτός εάν το συγκεκριμένο κράτος μέλος αποδείξει ότι η εγκατάσταση των εν λόγω καταναλωτών κόστους θέρμανσης δεν είναι οικονομικώς αποδοτική. Στις περιπτώσεις αυτές, είναι δυνατόν να εξετάζονται εναλλακτικές και οικονομικώς αποδοτικές μέθοδοι μέτρησης της κατανάλωσης θέρμανσης. Τα γενικά κριτήρια, οι μέθοδοι και/ή οι διαδικασίες για να καθοριστεί η αδυναμία τεχνικής εφαρμογής και η έλλειψη οικονομικής αποδοτικότητας προσδιορίζονται σαφώς και δημοσιεύονται από κάθε κράτος μέλος.

2. Σε νέες πολυκατοικίες και στο κατοικήσιμο τμήμα νέων κτιρίων πολλαπλών χρήσεων, εφόσον αυτά έχουν κεντρική πηγή θέρμανσης για ζεστό νερό ή τροφοδοτούνται από διακριτά συστήματα τηλεθέρμανσης, τοποθετούνται ατομικοί μετρητές για το ζεστό νερό, κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1.

3. Σε πολυκατοικίες ή κτίρια πολλαπλών χρήσεων που διαθέτουν τηλεθέρμανση ή τηλεψύξη, ή εφόσον σε τέτοια κτίρια είναι διαδεδομένα τα κοινόχρηστα συστήματα ψύξης ή θέρμανσης, τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν κατά διαφανή τρόπο τυχόν εφαρμοστέους εθνικούς κανόνες περί κατανομής του κόστους της κατανάλωσης θέρμανσης, ψύξης ή ζεστού νερού στα κτίρια αυτά, ώστε να διασφαλίζεται η διαφάνεια και η ακρίβεια του καταμερισμού της ατομικής κατανάλωσης. Όπου συντρέχει περίπτωση, οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν κατευθυντήριες γραμμές για τον τρόπο κατανομής του κόστους θέρμανσης και/ή ζεστού νερού με τις ακόλουθες χρήσεις.

- α) ζεστό νερό οικιακής χρήσης·
- β) θερμότητα που εκλύεται από την κεντρική εγκατάσταση του κτιρίου για θέρμανση των κοινόχρηστων χώρων (εφόσον τα κλιμακοστάσια και οι διάδρομοι είναι εξοπλισμένοι με θερμαντικά σώματα)·
- γ) για θέρμανση διαμερισμάτων.

«Άρθρο 9γ

Απαίτηση εξ αποστάσεως ανάγνωσης

1. Για τους σκοπούς των άρθρων 9α και 9β, οι μετρητές και οι ατομικοί καταναλωτές κόστους θέρμανσης εγκατεστημένοι από την 1η Ιανουαρίου 2020 [ή την ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, αν η ημερομηνία αυτή είναι μεταγενέστερη] και μετά, είναι συσκευές με δυνατότητα εξ αποστάσεως ανάγνωσης. Οι προϋποθέσεις τεχνικής εφικτότητας και οικονομικής αποδοτικότητας που καθορίζονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο του άρθρου 9β παράγραφος 1 εξακολουθούν να ισχύουν.

2. Μετρητές και καταναλωτές κόστους θέρμανσης που έχουν ήδη εγκατασταθεί αλλά δεν είναι αναγνώσιμοι εξ αποστάσεως, πρέπει να εξοπλισθούν με αυτή τη δυνατότητα ή να αντικατασταθούν με συσκευές αναγνώσιμες εξ αποστάσεως έως την XXX [δέκα χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας], εκτός εάν το οικείο κράτος μέλος αποδείξει ότι αυτό δεν είναι οικονομικά αποδοτικό.»

(7) Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από τον ακόλουθο:

«Πληροφορίες τιμολόγησης για το φυσικό αέριο»

β) Η παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όπου οι τελικοί καταναλωτές δεν διαθέτουν τους έξυπνους μετρητές που αναφέρονται στην οδηγία 2009/73/EK, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2014, ότι οι πληροφορίες τιμολόγησης είναι ακριβείς και βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση φυσικού αερίου, σύμφωνα με το παράρτημα VII σημείο 1.1, εφόσον αυτό είναι τεχνικά δυνατό και οικονομικά αιτιολογημένο.»

γ) στην παράγραφο 2 το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: »

«Οι μετρητές που εγκαθίστανται σύμφωνα με την οδηγία 2009/73/EK θα παρέχουν τη δυνατότητα ακριβούς τιμολόγησης, με βάση την πραγματική κατανάλωση. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελικοί καταναλωτές έχουν τη δυνατότητα εύκολης πρόσβασης σε συμπληρωματικές πληροφορίες που τους επιτρέπουν να ελέγχουν οι ίδιοι λεπτομερώς το ιστορικό της κατανάλωσής τους.»

(8) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 10α:

«Άρθρο 10α

Πληροφορίες τιμολόγησης και κατανάλωσης για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όπου έχουν εγκατασταθεί μετρητές και κατανεμητές κόστους, οι πληροφορίες τιμολόγησης και κατανάλωσης είναι ακριβείς και βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση ή σε αναγνώσεις κατανεμητή κόστους θέρμανσης, σύμφωνα με τα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος VIIα για όλους τους τελικούς χρήστες, δηλαδή για τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αγοράζουν θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό για δική τους τελική χρήση ή για φυσικά ή νομικά πρόσωπα που κατοικούν σε μονοκατοικία ή σε διαμέρισμα πολυκατοικίας ή κτιρίου πολλαπλών χρήσεων που τροφοδοτείται με θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό από κεντρική πηγή που δεν έχει άμεση ή ατομική σύμβαση με τον προμηθευτή ενέργειας.

Η υποχρέωση αυτή, σε περίπτωση που προβλέπεται από κράτος μέλος, και με εξαίρεση την περίπτωση επιμερισμένης μέτρησης της κατανάλωσης βάσει ατομικών κατανεμητών κόστους θερμότητας δυνάμει του άρθρου 9β, μπορεί να εκπληρώνεται μέσω συστήματος στο οποίο ο ίδιος ο τελικός καταναλωτής ή ο τελικός χρήστης διαβάζει και γνωστοποιεί το αποτέλεσμα της μέτρησης που αναγράφεται στον μετρητή του. Μόνο στις περιπτώσεις όπου ο τελικός πελάτης ή τελικός καταναλωτής δεν έχει γνωστοποιήσει τα αποτελέσματα αυτής της μέτρησης για δεδομένη περίοδο τιμολόγησης, η τιμολόγηση θα βασίζεται σε κατ' εκτίμηση ή σε κατ' αποκοπήν χρέωση.

Τα κράτη μέλη αποφασίζουν ποιος θα πρέπει να είναι υπεύθυνος να παράσχει τις πληροφορίες της παραγράφου 1 σε όσους τελικούς χρήστες δεν έχουν άμεση ή ατομική σύμβαση με προμηθευτή ενέργειας.

2. Τα κράτη μέλη:

- α) απαιτούν, αν υπάρχουν πληροφορίες που να αφορούν την ενεργειακή τιμολόγηση και το ιστορικό της κατανάλωσης ή αναγνώσεις κατανεμητή κόστους θέρμανσης των τελικών χρηστών, να διατίθενται κατ' αίτηση του τελικού χρήστη σε πάροχο ενεργειακών υπηρεσιών τον οποίο ορίζει ο τελικός χρήστης·

- β) διασφαλίζουν ότι στους τελικούς πελάτες προσφέρεται η επιλογή παροχής των πληροφοριών τιμολόγησης και των λογαριασμών με ηλεκτρονικό τρόπο και ότι, εάν οι πελάτες το ζητήσουν, λαμβάνουν σαφείς και κατανοητές εξηγήσεις για τον τρόπο με τον οποίο καταρτίστηκε ο λογαριασμός τους, ιδίως εφόσον οι λογαριασμοί δεν βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση·
- γ) διασφαλίζουν ότι στους λογαριασμούς παρέχονται σε όλους τους τελικούς χρήστες κατάλληλες πληροφορίες βάσει πραγματικής κατανάλωσης ή αναγνώσεων κατανεμητή κόστους θέρμανσης σύμφωνα με το σημείο 3 του παραρτήματος VIIα·
- δ) μπορούν να προβλέπουν ότι, κατόπιν αιτήματος του τελικού πελάτη, η παροχή πληροφοριών τιμολόγησης δεν θεωρείται αίτημα προς πληρωμή. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι παρέχονται ευέλικτες ρυθμίσεις για τις πληρωμές.»·

(9) Το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:

- α) ο τίτλος αντικαθίσταται από τον ακόλουθο:

«Κόστος πρόσβασης στις πληροφορίες μέτρησης και τιμολόγησης για το φυσικό αέριο»·

- β) η παράγραφος 2 διαγράφεται·

(10) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 11α:

«Άρθρο 11α

Κόστος πρόσβασης σε πληροφόρηση περί μέτρησης, τιμολόγησης και κατανάλωσης για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελικοί χρήστες λαμβάνουν δωρεάν όλους τους λογαριασμούς τους και τις πληροφορίες τιμολόγησης της κατανάλωσης ενέργειας και ότι οι τελικοί χρήστες έχουν κατάλληλη και δωρεάν πρόσβαση στα στοιχεία της κατανάλωσής τους.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, η κατανομή του κόστους των πληροφοριών τιμολόγησης για την ατομική κατανάλωση θέρμανσης, ψύξης και ζεστού νερού σε πολυκατοικίες και κτίρια πολλαπλών χρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 9β γίνεται σε μη κερδοσκοπική βάση. Οι δαπάνες που προκύπτουν από την ανάθεση αυτού του καθήκοντος σε τρίτο μέρος, όπως σε πάροχο υπηρεσιών ή σε τοπικό προμηθευτή ενέργειας, οι οποίες καλύπτουν τη μέτρηση, την κατανομή και τον υπολογισμό της πραγματικής ατομικής κατανάλωσης σε κτίρια αυτού του είδους, μπορούν να μετακυλύονται στους τελικούς χρήστες, υπό τον όρο ότι οι δαπάνες αυτές είναι εύλογες.»

3. Προκειμένου να διασφαλιστεί ο εύλογος χαρακτήρας των δαπανών για υπηρεσίες τοπικής μέτρησης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη μπορούν να τονώσουν τον ανταγωνισμό σε αυτόν τον τομέα παροχής υπηρεσιών με τη λήψη κατάλληλων μέτρων, όπως η σύσταση ή η προώθηση της χρήσης των διαγωνισμών ή/και η χρήση διαλειτουργικών συσκευών για τη διευκόλυνση της εναλλαγής μεταξύ παρόχων υπηρεσιών.

(11) Το άρθρο 15 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 5 τροποποιείται ως εξής:

i) το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο διαγράφονται·

ii) το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι φορείς εκμετάλλευσης του συστήματος μεταφοράς και οι φορείς εκμετάλλευσης του συστήματος διανομής συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του παραρτήματος XII.»

β) η παράγραφος 8 διαγράφεται·

(11α) Στο άρθρο 20 παράγραφος 6 η παραπομπή στο άρθρο 7 παράγραφος 1 τροποποιείται σε «άρθρο 7α».

(12) Το άρθρο 23 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπεται στο άρθρο 22 ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 4 Δεκεμβρίου 2017. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σχετικά με την ανάθεση της εν λόγω αρμοδιότητας το αργότερα εννέα μήνες πριν από το τέλος της πενταετούς περιόδου. Η ανάθεση αρμοδιότητας παρατείνεται σιωπηρά για περιόδους ίσης διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εγείρουν αντιρρήσεις για την εν λόγω παράταση, το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.»

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:

«(4). Πριν εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή διαβουλεύεται με εμπειρογνώμονες τους οποίους ορίζει κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση της νομοθεσίας της 13ης Απριλίου 2016.»

γ) οι παράγραφοι 4 **και 5** [...] αριθμούνται ως παράγραφοι 5 **και 6 αντίστοιχως**·

(13) στο άρθρο 24 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 12:

«12. Η Επιτροπή αξιολογεί την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι την 28η Φεβρουαρίου 2024 και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η έκθεση αυτή εξετάζει, ιδίως, εάν πρέπει να αλλάξει η τελική ημερομηνία που προβλέπει το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο β) **και να προσαρμοστούν οι απαιτήσεις και η εναλλακτική προσέγγιση που προβλέπει το άρθρο 5 μετά το 2030**. Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις για περαιτέρω μέτρα.»

(14) τα παραρτήματα τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις XXXX [να προστεθεί η ημερομηνία: 24 μήνες από την έναρξη ισχύος]. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στην πρόταση ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
που τροποποιεί την οδηγία 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Τα παραρτήματα IV και V τροποποιούνται ως εξής:

- α) στο παράρτημα IV, η υποσημείωση 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: «3) Ισχύει όταν η εξοικονόμηση ενέργειας υπολογίζεται σε όρους πρωτογενούς ενέργειας με χρήση μιας προσέγγισης από επάνω προς τα κάτω για την τελική κατανάλωση ενέργειας. Για την εξοικονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας σε kWh τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν προκαθορισμένο συντελεστή 2,0. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν διαφορετικό συντελεστή, εφόσον μπορούν να τον δικαιολογήσουν.».
- β) το παράρτημα V αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Παράρτημα V

Κοινές μέθοδοι και αρχές για τον υπολογισμό των επιπτώσεων των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης ή άλλων μέτρων πολιτικής δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2, των άρθρων 7α και 7β και του άρθρου 20 παράγραφος 6:

1. Μέθοδοι για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας, εκτός εκείνης που προκύπτει από φορολογικά μέτρα για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2, των άρθρων 7α και 7β και του άρθρου 20 παράγραφος 6.

Υπόχρεα, συμμετέχοντα ή εξουσιοδοτημένα μέρη ή δημόσιες αρχές επιβολής μπορούν να χρησιμοποιούν τις ακόλουθες μεθόδους για να υπολογίζουν την εξοικονόμηση ενέργειας:

- α) προβλεπόμενη εξοικονόμηση, με παραπομπή στα αποτελέσματα προηγούμενων ενεργειακών βελτιώσεων σε παρόμοιες εγκαταστάσεις υπό ανεξάρτητη παρακολούθηση. Η γενική προσέγγιση ονομάζεται «εκ των προτέρων»·

- β) καταμετρημένη εξοικονόμηση, διά της οποίας η εξοικονόμηση από την εφαρμογή μέτρου ή δέσμης μέτρων προσδιορίζεται με την καταγραφή της πραγματικής μείωσης της χρήσης ενέργειας, λαμβανομένων δεόντως υπόψη παραγόντων όπως η προσθετικότητα, ο βαθμός πληρότητας, τα επίπεδα παραγωγής και οι καιρικές συνθήκες που μπορούν να επηρεάζουν την κατανάλωση. Η γενική προσέγγιση ονομάζεται «εκ των υστέρων»·
- γ) κλιμακωτή εξοικονόμηση, όταν χρησιμοποιούνται εκτιμήσεις μηχανικού για την εξοικονόμηση. Αυτή η προσέγγιση μπορεί να χρησιμοποιείται μόνον όταν είναι δύσκολη ή δυσανάλογα δαπανηρή η εξαγωγή έγκυρων δεδομένων από μετρήσεις σε συγκεκριμένη εγκατάσταση, π.χ. αντικατάσταση συμπίεστη ή ηλεκτρικού κινητήρα διαφορετικής κατάταξης σε kWh από εκείνον για τον οποίο υπάρχουν ανεξάρτητες μετρήσεις όσον αφορά την εξοικονόμηση, ή όταν οι εκτιμήσεις αυτές διεξάγονται βάσει εθνικών μεθοδολογιών και κριτηρίων αναφοράς από ειδικευμένους ή πιστοποιημένους εμπειρογνώμονες, οι οποίοι εργάζονται ανεξάρτητα από τα υπόχρεα, τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτημένα μέρη·
- δ) εξοικονόμηση σύμφωνα με έρευνα, όταν προσδιορίζεται η ανταπόκριση των καταναλωτών σε συμβουλές, ενημερωτικές εκστρατείες, καθεστώτα επισήμανσης ή πιστοποίησης ή «έξυπνες» μετρήσεις. Η προσέγγιση αυτή μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο για εξοικονόμηση που προκύπτει από αλλαγές στη συμπεριφορά των καταναλωτών.
2. Για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας από μέτρο ενεργειακής απόδοσης για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2, των άρθρων 7α και 7β και του άρθρου 20 παράγραφος 6 εφαρμόζονται οι κάτωθι αρχές:
- α) η εξοικονόμηση πρέπει να αποδεικνύεται ότι είναι συμπληρωματική εκείνης που θα είχε επιτευχθεί ούτως ή άλλως χωρίς τη δραστηριότητα των υπόχρεων, των συμμετεχόντων ή των εξουσιοδοτημένων μερών ή/και των αρμοδίων αρχών επιβολής. Για να υπολογίσουν ποια εξοικονόμηση είναι δυνατόν να χαρακτηριστεί ως συμπληρωματική, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη πώς θα εξελισσόταν η χρήση και η ζήτηση ενέργειας χωρίς τη λήψη του συγκεκριμένου μέτρου πολιτικής·

- β) εξοικονόμηση που προκύπτει από την εφαρμογή υποχρεωτικής ενωσιακής νομοθεσίας θεωρείται εξοικονόμηση που θα είχε προκύψει ούτως ή άλλως και η οποία, ως εκ τούτου, δεν επιτρέπεται να δηλώνεται βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1, εξαιρουμένης της εξοικονόμησης από τις ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά την ενεργειακή απόδοση κτιρίων και από την ανακαίνιση υφιστάμενων κτιρίων, με την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται το κριτήριο της σημαντικότητας που αναφέρεται στο σημείο 3 στοιχείο η)·
- γ) λαμβάνεται υπόψη μόνον η εξοικονόμηση που υπερβαίνει τα ακόλουθα επίπεδα:
- i) τα πρότυπα επιδόσεων της Ένωσης για τις εκπομπές από τα καινούργια επιβατικά αυτοκίνητα και τα καινούρια ελαφρά επαγγελματικά οχήματα κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 443/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 510/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου².
 - ii) τις απαιτήσεις της Ένωσης που αφορούν την απόσυρση από την αγορά ορισμένων συνδεδεμένων με την ενέργεια προϊόντων κατ' εφαρμογήν εκτελεστικών μέτρων δυνάμει της οδηγίας 2009/125/ΕΚ.
- δ) επιτρέπονται πολιτικές με σκοπό να ενθαρρυνθεί υψηλότερη ενεργειακή απόδοση προϊόντων, εξοπλισμού, κτιρίων και δομικών στοιχείων, διαδικασιών ή αγορών·

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 443/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με τα πρότυπα επιδόσεων για τις εκπομπές από τα καινούργια επιβατικά αυτοκίνητα, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προσέγγισης της Κοινότητας για τη μείωση των εκπομπών CO₂ από ελαφρά οχήματα (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 1).

² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 510/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2011, σχετικά με τα πρότυπα επιδόσεων για τις εκπομπές από τα καινούργια ελαφρά επαγγελματικά οχήματα όσον αφορά τις εκπομπές, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προσέγγισης της Ένωσης για τη μείωση των εκπομπών CO₂ από ελαφρά οχήματα (ΕΕ L 145 της 31.5.2011, σ.1).

- (δδ) η ενεργειακή εξοικονόμηση που προκύπτει από μέτρα πολιτικής τα οποία προάγουν την εγκατάσταση μικρής κλίμακας [...] ανανεώσιμων πηγών ενέργειας επί ή εντός κτιρίων μπορεί να λαμβάνεται υπόψη για την εκπλήρωση των απαιτήσεων εξοικονόμησης ενέργειας που ορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1. Επιπλέον, σε περίπτωση μέτρων πολιτικής που θεσπίζονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο β), μπορεί, επίσης, να λαμβάνεται υπόψη ποσοστό 15 %, κατ' ανώτατο όριο, της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές εντός ή επί των κτιρίων για ίδια χρήση. Και στις δύο περιπτώσεις, ο υπολογισμός της εξοικονόμησης [...] είναι σύμφωνος με τις απαιτήσεις του παρόντος παραρτήματος.
- ε) για πολιτικές που επιταχύνουν τη χρήση πιο αποδοτικών προϊόντων και οχημάτων, πλήρης αναγνώριση μπορεί να δηλωθεί, εφόσον αποδεικνύεται ότι η χρήση λαμβάνει χώρα πριν λήξει ο μέσος κύκλος ζωής των προϊόντων ή των οχημάτων, ή πριν από τη συνήθη αντικατάσταση των προϊόντων ή των οχημάτων, και η εξοικονόμηση δηλώνεται μόνον για την περίοδο μέχρι τη λήξη του μέσου αναμενόμενου κύκλου ζωής των προϊόντων ή των οχημάτων που πρόκειται να αντικατασταθούν·
- στ) όταν προωθούν την εφαρμογή μέτρων ενεργειακής απόδοσης, τα κράτη μέλη, όπου συντρέχει περίπτωση, μεριμνούν ώστε να διατηρηθούν ή, εφόσον δεν υφίστανται, να καθιερωθούν ποιοτικές προδιαγραφές για προϊόντα, υπηρεσίες και εγκατάσταση μέτρων·
- ζ) για να συνυπολογισθούν οι κλιματικές διακυμάνσεις μεταξύ περιοχών, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να προσαρμόσουν την εξοικονόμηση σε μια σταθερή τιμή, ή να ορίσουν διαφορετικές τιμές εξοικονόμησης ενέργειας συναρτήσει των θερμοκρασιακών διακυμάνσεων μεταξύ περιοχών·

- η) κατά τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος ζωής των μέτρων. Εν προκειμένω συνυπολογίζεται η εξοικονόμηση που επιτυγχάνεται με κάθε μεμονωμένη δράση μεταξύ της ημερομηνίας υλοποίησης της 31ης Δεκεμβρίου 2020 και της 31ης Δεκεμβρίου 2030, αναλόγως. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη δύνανται να υιοθετήσουν διαφορετική μέθοδο με την οποία κρίνουν ότι επιτυγχάνεται τουλάχιστον η ίδια συνολική εξοικονόμηση. Όταν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η συνολική εξοικονόμηση ενέργειας που υπολογίζεται βάσει αυτών των άλλων μεθόδων δεν υπερβαίνει την εξοικονόμηση ενέργειας που θα προέκυπτε από τον υπολογισμό της εξοικονόμησης από κάθε μεμονωμένη δράση μεταξύ της ημερομηνίας υλοποίησης της 31ης Δεκεμβρίου 2020 και της 31ης Δεκεμβρίου 2030, αναλόγως.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τηρούνται οι ακόλουθες απαιτήσεις για μέτρα πολιτικής που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 7β και το άρθρο 20 παράγραφος 6:
- α) τα μέτρα πολιτικής και οι μεμονωμένες δράσεις έχουν ως αποτέλεσμα επαληθεύσιμη εξοικονόμηση ενέργειας κατά την τελική χρήση·
 - β) καθορίζεται με σαφήνεια η ευθύνη κάθε συμμετέχοντος μέρους, εξουσιοδοτημένου μέρους ή δημόσιας αρχής επιβολής, αναλόγως·
 - γ) προσδιορίζεται με διαφάνεια η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται ή πρόκειται να επιτευχθεί·
 - δ) η εξοικονόμηση ενέργειας που απαιτείται ή πρόκειται να επιτευχθεί από το μέτρο πολιτικής εκφράζεται ως κατανάλωση είτε τελικής είτε πρωτογενούς ενέργειας, με χρήση των συντελεστών μετατροπής που καθορίζονται στο παράρτημα IV·
 - ε) υποβάλλεται και δημοσιοποιείται ετήσια έκθεση για την εξοικονόμηση ενέργειας που επέτυχαν εξουσιοδοτημένα μέρη, συμμετέχοντα μέρη και δημόσιες αρχές επιβολής, εκτός εάν αυτό είναι ανέφικτο, μαζί με τα στοιχεία της ετήσιας τάσης εξοικονόμησης ενέργειας·

- στ) τα αποτελέσματα παρακολουθούνται και λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα εάν η πρόοδος δεν είναι ικανοποιητική·
- ζ) η εξοικονόμηση από μεμονωμένη δράση δεν μπορεί να δηλωθεί από περισσότερα του ενός μέρη·
- η) αποδεικνύεται ότι οι δραστηριότητες του συμμετέχοντος μέρους, του εξουσιοδοτημένου μέρους ή της δημόσιας αρχής επιβολής είχαν ουσιώδη συμβολή στην επίτευξη της δηλούμενης εξοικονόμησης.
4. Για τον προσδιορισμό της εξοικονόμησης ενέργειας από φορολογικά μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 7β, εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:
- α) λαμβάνεται υπόψη μόνον η εξοικονόμηση ενέργειας από φορολογικά μέτρα που υπερβαίνουν τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας των καυσίμων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου¹ ή της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου².
- β) η ελαστικότητα των τιμών για τον υπολογισμό των επιπτώσεων των (ενεργειακών) φορολογικών μέτρων πρέπει να αντιπροσωπεύει τη βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη ανταπόκριση της ζήτησης ενέργειας στις μεταβολές των τιμών και υπολογίζεται με βάση τις πρόσφατες και αντιπροσωπευτικές επίσημες πηγές στοιχείων·
- γ) η εξοικονόμηση ενέργειας από συνοδευτικά μέσα φορολογικής πολιτικής, περιλαμβανομένων των φορολογικών κινήτρων ή της πληρωμής σε ταμείο, υπολογίζεται χωριστά.
5. Κοινοποίηση της μεθοδολογίας

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τη λεπτομερή μεθοδολογία που προτείνουν για τη λειτουργία των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης και τα εναλλακτικά μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 7α και 7β και στο άρθρο 20 παράγραφος 6. Με εξαίρεση την περίπτωση των φόρων, η εν λόγω κοινοποίηση περιλαμβάνει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με:

¹ Οδηγία 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, περί αναδιάρθρωσης του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51).

² Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1).

- α) το επίπεδο της απαίτησης εξοικονόμησης ενέργειας ή την αναμενόμενη εξοικονόμηση που πρέπει να επιτευχθεί συνολικά κατά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030·
- β) τα υπόχρεα, τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτημένα μέρη ή τις δημόσιες αρχές επιβολής·
- γ) τους στοχευόμενους τομείς·
- δ) τα μέτρα πολιτικής και τις μεμονωμένες δράσεις που προβλέπονται με το μέτρο πολιτικής, περιλαμβανομένου του αναμενόμενου συνολικού σωρευτικού ύψους εξοικονόμησης ανά μέτρο·
- ε) τη διάρκεια της περιόδου υποχρέωσης για το καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης·
- στ) τις δράσεις που προβλέπονται με το μέτρο πολιτικής·
- ζ) τη μεθοδολογία υπολογισμού, καθώς και το πώς προσδιορίστηκε η προσθετικότητα και η ουσιώδης συμβολή και ποιες μεθοδολογίες και ορόσημα χρησιμοποιούνται για την προβλεπόμενη και κλιμακωτή εξοικονόμηση·
- η) τον κύκλο ζωής των μέτρων και τον τρόπο υπολογισμού τους ή σε τι βασίζονται·
- θ) την προσέγγιση που θα χρησιμοποιηθεί για την αντιμετώπιση των κλιματικών διακυμάνσεων στο κράτος μέλος·
- ι) τα συστήματα παρακολούθησης και επαλήθευσης των μέτρων δυνάμει των άρθρων 7α και 7β και με ποιο τρόπο διασφαλίζεται η ανεξαρτησία τους από τα υπόχρεα, τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτημένα μέρη·
- ια) στην περίπτωση των φόρων, η κοινοποίηση αυτή περιλαμβάνει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με:
 - i) τους τομείς-στόχους και την κατηγορία φορολογουμένων·
 - ii) τη δημόσια αρχή επιβολής·
 - iii) την εξοικονόμηση που αναμένεται να επιτευχθεί·

- iv) τη διάρκεια ισχύος του φορολογικού μέτρου· και
- v) τη μεθοδολογία υπολογισμού, περιλαμβανομένης της χρησιμοποιούμενης ελαστικότητας των τιμών και του τρόπου με τον οποίο έχει προκύψει.»

2. Το παράρτημα VII τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από τον ακόλουθο:

«Ελάχιστες απαιτήσεις τιμολόγησης και την πληροφόρηση τιμολόγησης με βάση την πραγματική κατανάλωση φυσικού αερίου»·

β) παρεμβάλλεται το ακόλουθο παράρτημα VIIα:

Παράρτημα VIIα

Ελάχιστες απαιτήσεις για την τιμολόγηση και την πληροφόρηση κατανάλωσης για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό

1. Τιμολόγηση με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις αναγνώσεις κατανεμητή κόστους της θέρμανσης

Προκειμένου να είναι σε θέση οι τελικοί καταναλωτές να ρυθμίζουν οι ίδιοι την ενεργειακή τους κατανάλωση, η τιμολόγηση πραγματοποιείται με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις αναγνώσεις κατανεμητή κόστους της θέρμανσης τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.

2. Ελάχιστη συχνότητα τιμολόγησης ή πληροφόρηση κατανάλωσης

Από τις [XXX ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο], όπου έχουν εγκατασταθεί εξ αποστάσεως αναγνώσιμοι μετρητές ή κατανεμητές κόστους θέρμανσης, πληροφόρηση περί τιμολόγησης ή κατανάλωσης με βάση πραγματική κατανάλωση ή αναγνώσεις κατανεμητή κόστους θέρμανσης διατίθεται τουλάχιστον ανά τρίμηνο κατ' αίτηση ή εφόσον οι τελικοί πελάτες έχουν επιλέξει να λαμβάνουν ηλεκτρονική τιμολόγηση, ειδάλλως δύο φορές ετησίως.

Από την 1η Ιανουαρίου 2022, εφόσον έχουν εγκατασταθεί εξ αποστάσεως αναγνώσιμοι μετρητές ή κατανεμητές κόστους θέρμανσης, πληροφόρηση περί τιμολόγησης ή κατανάλωσης με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις αναγνώσεις κατανεμητή κόστους θέρμανσης διατίθεται τουλάχιστον **κάθε δεύτερο** μήνα[...]. Η θέρμανση και η ψύξη επιτρέπεται να εξαιρείται της παρούσας διάταξης εκτός της εποχής θέρμανσης/ψύξης.

3. Ελάχιστες πληροφορίες στον λογαριασμό με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις αναγνώσεις κατανεμητή κόστους θέρμανσης

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στους λογαριασμούς ή μαζί με αυτούς διατίθενται στους τελικούς χρήστες, με σαφή και κατανοητό τρόπο και **με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις αναγνώσεις κατανεμητή κόστους θέρμανσης**, οι κάτωθι πληροφορίες:

- α) τρέχουσες πραγματικές τιμές και πραγματική κατανάλωση ή συνολικό κόστος θέρμανσης και αναγνώσεις κατανεμητή κόστους θέρμανσης·
- β) πληροφορίες για το μείγμα καυσίμων που χρησιμοποιείται, και για τους τελικούς χρήστες τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης·
- γ) συγκρίσεις της τρέχουσας κατανάλωσης των τελικών χρηστών με την κατανάλωση κατά την ίδια περίοδο του προηγούμενου έτους, υπό μορφή διαγράμματος, με διορθωμένα τα στοιχεία των κλιματικών διακυμάνσεων για τη θέρμανση και την ψύξη·
- δ) τα στοιχεία επικοινωνίας των οργανώσεων των τελικών καταναλωτών, των οργανισμών ενέργειας ή συναφών οργανισμών, μαζί με διευθύνσεις ιστοτόπων, από τους οποίους μπορούν να αντλούνται πληροφορίες για τα διαθέσιμα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, συγκρίσεις των χαρακτηριστικών των τελικών χρηστών και αντικειμενικές τεχνικές προδιαγραφές για τον εξοπλισμό χρήσης ενέργειας.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι συγκρίσεις με τον μέσο κανονικοποιημένο ή πρότυπο τελικό χρήστη αναφοράς της ίδιας κατηγορίας χρήστη διατίθενται στον τελικό χρήστη με σαφή και κατανοητό τρόπο στους λογαριασμούς ή τους συνοδεύουν ή σηματοδοτούνται στους λογαριασμούς και **με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις αναγνώσεις κατανεμητή κόστους θέρμανσης**».